

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

Herre, jeg er nu gammel og grå

260v

| XII. En Bøn for gamle Folck/ oc
om den Christelige Kirckis
Alderdom. Aff den lxxj. Psalme/
oc Esaiaë. xlvj. Capitel. M.
Thomas Knudss Hygom. M. D.
lxix.

Herre ieg er nu gam - mel oc graa/
Alder - dom - men er mig kom - men paa/

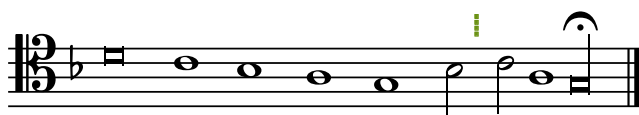
stor suag - hed vil mig be - ta - ge/
met sorrig oc drøff - uel - sens da - ge/

mit Le - gemis styrcke oc Sie - lens krafft/

i mig for - mind - skis dag oc nat/

Det vil ieg for dig kla - ge.

Herre ieg er nu gammel oc graa/
stor suaghed vil mig betage/
Alderdommen er mig kommen paa/
met sorrig oc drøffuelsens dage/
mit Legemis styrcke oc Sielens krafft/
i mig formindskis dag oc nat/
Det vil ieg for dig klage.

261r

|Herre du est min Klippe / mit Slaat/
Din hielp monne ieg tillide.
Du haffuer beuist mig megit gaat/
Alt fra min Vngdoms tide.

Du drogst mig aff min Moders Liff/
O Herre din trøst du mig nu giff/
Forløss mig fra all quide.

Forkast mig icke/ O Herre kier/
For min Alderdommis lyde/
Forlad mig icke/ men hoss mig vær/
Din godhed lad mig nyde.
Min tilfluct lad mig haffue til dig/
Saa vil ieg prise dig euiglig/
Oc i din hielp mig fryde.

Min tro oc trøst/ mit haab oc bøn
O Herre vilt du formeere/
Jt frit mod oc taalmodighed skøn
Giff/ oc mit Leffnet regere
At ieg i din fryct vandrer saa/
At ieg det euige Liff kand faa/
Naar ieg Dette skal ombære.

DEn Christelig Kirckis Alderdom
Vil ieg her oc betencke/
Suag er den arme Christendom/
Alders brøst monne hende krencke.
J denne siste Verdsens tid
|Dieffuelen mest bruger all sin flid/
Vil Guds Folck plat nedsencke.

261v

Voldsmend/ Kettere/ forargelsis suig
Met slemme synd oc mange/
Giøre Guds Kircke suag oc skrøbelig/
Hende vil huer tage til fange.
Mangfoldelig er oc Syndsens straff/
Til Guds børn graffuis saa mangtet graff/
Guds børn ere nu fast bange.

Alle Stater ere nu foruend

~ ~ ~ ~ ~

Til røgløshed oc ælende/
Den gamle styrcke oc krafft er skend/
Skrøbeligt er Verdsens ende.

Lærdom oc leffnet/ trøstighed/
Tro/ kierlighed oc enighed
Kunde wi formindskit kiende.

O Herre du loffuit din Christenhed
Du vilt hende løffte oc bære/
Jndtil hendis Alderdommis tid/
Naar hun graaherdig monne være.
Du vilt hende (som dit Føster) vel
Styrcke oc frelse/ til lifff oc Siel/
At hun dig stedse kand ære.

O Jesu Christe/ mand oc Gud
Affhiertet vil ieg dig bede/
See til din Arme gamle Brud/
|Hendis brøst oc ryncker leede
Met din Retfærdigheds Kiortel bold
Skiul/ oc hende det til gode hold
At hun er suag oc græder.

262r

Styrck oc verme hende met din Aand/
At hun dit Ord kand gemme
J god samuittighed oc tro sand/
Oc kierlighed icke forsømmer/
Men frycter dig/ oc met gaat taal
Flitelligen vdstaar Modgang all/
Oc bønen ey forglemmer.

O Herre du est Brudgommen vist/
Bliff hoss din Christenhed here/
Din Brud beskerme fra Dieffuelens list/
Fra vold oc Kettters lære:
Trøst hende her i bedrøffuelse all/
O Guds Barmherticheit

Oc før hende ind i Himmerigs Sal/
Til euig fryd oc ære.